

PRIJEPIS VAKUFNAME ZA MLINOVE
U KADILUKU ZIHNA I KOVARA, U TVRĐAVI DOBOR –
VAKUF RAHMETLI GAZI HUSREV-BEGA SINA FERHAD-BEGOVA

Allahu hvala – Onome Koji preokreće srca i gledišta, Koji čestite podržava, Koji pomaže plemenitima, Koji je učinio vakufe valjanim načinima za sticanje nagrade koja je izobilna i sredstvima zarad trajna lijepa sjećanja – zahvalom koja se izbrojati ne da i čija trajnost je postojana. Blagoslov i spas neka je Poslaniku od Allaha, koji je posljednji u vremenu a čašću je prvi među njima – Muhammedu, blagoslov i spas njemu neka su od Allaha, njegovoj porodici i drugovima, njegovim potomcima i njegovim voljenima.

A zatim:

Allah Svevišnji učinio je robove Svoje robovima čija odlučnost ne prestaje da domognu se zadovoljstva Njegova, i da odole strastima, pri čemu su predani obznanjivanju Njegovih nagrada pomoću vakufa, oni što se na Dunjaluku svome za svoj Ahiret spremaju tako što imovinu svoju u dobročinstva ulažu, tražeći da zadovoljstvo Gospodara svoga dobiju. Među onima koji slijede ove običajnosti – a ona se temelji na iskrenoj predanosti upravo ovoj običajnosti – jest i ponos emira, plemenitih ljudi, prvak velikana, dostojanstvenik odlučni, mač neumoljivi – Husrev-beg čestiti, sin Ferhad-bega – Allah neka njegove težnje učini uspješnim, neka Allah imovinu njegovu u svakom pogledu uredi jer on zna da je Ahiret Dom Vječnosti u kome su postojane radosti, užici vječiti, i da je stanište beskonačnosti. A svakome ko Ahiretu se zaputi neće tamo ništa koristiti osim djela njegovih koja bude mogao onamo prinijeti. Vakif je spoznao da je vakuf sredstvo kojim se postiže uspjeh na Dunjaluku – neka mu Allah lijep spomen na Dunjaluku podari, kakav on želi, a na Drugome Svijetu ono čemu će se silno radovati od nagrada izobilnih – kao što je rekao Onaj Koji Kur'an objavi: „Dobro koje za sebe osigurate, u Allaha naći ćete – to dobro i nagrada bit će još veće“. A reče i Vjerovjesnik i Poslanik časni – Allah neka ga blagoslovi i spasi: „Najbolje što čovjek poslije smrti svoje ostavi jesu tri stvari: čestito dijete koje za njega dovu uči, trajna sadaka od koje se nagrada prima i znannje po kome se postupa i nakon njega“.

On je težio da se domogne Ahireta uspješnim i plemenitim ugovorom, držeći se najčvršćega užeta i približavajući se Allahu sredstvom koje je najveličanstvenije, pa je svoju revnost usmjerio na ono što ga dovodi do Božije blizine – hvala Allahu što ga je obdario ovom izvrsnom vrijednošću i postignućem izuzetne vrline – pa je uvakufio i darivao od svoje čiste imovine i najboljih prihoda, za svoga života i u zdravlju, svih deset mlinova pod jednim krovom u selu Vitačište koje pripada kadiluku Zihna na rijeci Zbanici, a što ne treba posebno određivati, predstavljati niti opisivati budući da je općepoznato u tome mjestu, i to u svim njihovim granicama i sa svim pravima, za potrebe džamije koju je sagrađio u Sarajevu, kao i stotinu i pedeset pčelinjih košnica u gradu/tvrđavi Dobor, te sve što se sagrađi a može biti u korist vakūfā, a to je također među spomenutim vakufima. Prihod koji se od toga ostvari trošit će se u korist džamije koju je spomenuti vakif sagrađio u navedenom zaštićenom gradu – neka tome gradu Allah dugovječnu uzvišenost podari. On je to zatim predao muteveliji, ponosu učenjak i vrljih ljudi, našem mevlani Abdi sinu Isaa, te ga je uvakufio kao šerijatski valjan vakuf, izričitu zadužbinu, zbrinutu, podržanu i ovjekovječenu.

Gore potpisani sudija, koji očekuje zadovoljstvo svoga Gospodara – neka Allah njime ispuni srca i zdravljem neka ga dariva – presudio je o valjanosti i obvezatnosti ovoga vakufa, te ga je uknjižio uz brižnost nad uvjetima uknjižbe, i to uprkos želji spomenutog vakifa za opoziv i da ga vrati u svoj posjed kao što je bio, kao i tužbi podnesenoj tim povodom potpisanom i spomenutom sudiji – pa je presudio o šerijatskoj valjanosti vakufa u skladu s mišljenjem pravoupućenih imama – Allah neka je zadovoljan svima njima – i to presudom koja je šerijatski valjana, koja je jasno i brižljivo uknjižena. Time je to postao vakuf koji je obvezatan i općeprihvaćen u skladu s presudom sudije

koji je već naveden, tako da nakon toga nije dopušteno mijenjati ga, preinačavati, remetiti ni na kakav način i niti zbog bilo kakva razloga. A na onoga ko ga izmijeni nakon što je za njega kao takvoga čuo pada grijeh, i na sve one koji ga mijenjaju. Allah sve čuje i sve zna. A nagrada pripada vakifu od Sveobuhvatnoga, Sveobdaritelja i Plemenitoga.

O ovome je obavljeno svjedočenje i zavođenje početkom džumada al-ahira godine devet stotina četrdeset i četvrte hidžretske – čast i plemenitost Poslanikova je.

Svjedoci: Mevlana Muhjudin sin Ibrahimov, imam; mevlana Isa sin Mahmutov, imam; Tur Alija sin Muhamedov; Iskender sin Abdulahov i Muhjudin sin Kasimov

[Iz arapskog u bosanski jezik prenio Esad Duraković, februara 2026.]